

`Sygn. akt I ACz 1955/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Regina Kurek

SSO Elżbieta Bednarczuk (del.)

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 1 sierpnia 2013 roku, sygn. akt I C 1763/10

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt I ACz 1955/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie przyznał biegłemu J. H. kwotę 4.774,24 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie.

W uzasadnieniu wydanego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał, że wynagrodzenie zostało przyznane na podstawie przedłożonego przez biegłego rachunku opiewającego na kwotę 4.774,24 zł. Opinia została wykonana zgodnie z odezwą, zawiera rzeczowe i umotywowane odpowiedzi na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Przyznając wynagrodzenie Sąd Okręgowy uwzględnił kwalifikacje biegłego, nakład pracy potrzebny do wydania opinii oraz poświęcony przez biegłego czas. Podstawę prawną przyznania biegłemu wynagrodzenia stanowił art. 89 ust. 1 -3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 167 poz. 1398 ze zm.) oraz § 7 ust. 1 i punktu 9.3 załącznika nr 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 518).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła strona pozwana i zaskarżając je w całości wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia ewentualnie o jego zmianę poprzez obniżenie kwoty przyznanego wynagrodzenia do kwoty 2.000 zł. Zarzuciła mu naruszenie 89 ust. 1-3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zdaniem skarżącej opinia nie powinna zostać przyjęta, wydanie zaskarżonego postanowienia

jego przedwczesne, z uwagi na wniesione przez nią zarzuty do opinii biegłego, w których wskazała argumenty przemawiające za tym, że opinia biegłego wymaga uzupełnienia i wyjaśnienia wynikających z niej nieścisłości i sprzeczności. Zakwestionowała podane przez biegłego zestawienie czasu poświęconego na wykonanie opinii, w tym, że na analizowania akt w tej części, która zawiera aspekty techniczne potrzeba było aż 7 dni, wykonywania pracy umysłowej przez 6-7 godzin pod rząd. Opinia biegłego zawiera takie luki i błędy, że nie powinna być jeszcze przez Sąd przyjęta.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę.

Zasady na których Sąd ustala prawo biegłego do wynagrodzenia określa art. 89 i n. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.) Stosownie do art. 90 u.k.s.c. i art. 93 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa Sąd z uwzględnieniem kwalifikacji biegłego, potrzebnego do wydania opinii czasu i nakładu pracy, a także wysokość wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy - na podstawie przedłożonego rachunku. Ze względu na to, że opinia w sprawie została sporządzona w lipcu 2013 r., szczegółowy sposób określania wysokości wynagrodzenia biegłego reguluje obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r. Nr 518), które weszło w życie z dniem 6 maja 2013 r.

Wymienione wyżej kryteria pozwalają na weryfikację przez Sąd przedłożonego rachunku określającego wysokość wynagrodzenia, której to weryfikacji służy karta pracy biegłego. Treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1966 r. sygn. akt I CR 93/66).

Wskazać należy, że skoro art. 288 k.p.c. przyznaje biegłemu prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę, to jednym z zasadniczych kryteriów, decydujących o przyznaniu tego wynagrodzenia powinno być niewątpliwie nie tyle ocena czy praca została wykonana, lecz czy została wykonana profesjonalnie. Choć przepisy odnoszące się do wynagrodzenia biegłych nie uzależniają możliwości przyznania biegłemu wynagrodzenia od uznania sporządzonej przez niego opinii za prawidłową, to nie można pominąć przy przyznawaniu wynagrodzenia jej kompletności, spójności, metodyki badań, a więc oceny warsztatu pracy profesjonalisty jakim jest biegły.

Sąd Okręgowy nie wyjaśnił dlaczego uznał, że opinia odpowiada koniecznemu nakładowi czasu pracy oraz zleceniu i zawiera rzeczowe i umotywowane odpowiedzi na pytania Sądu. W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd niższej instancji nie dokonał analizy nakładu pracy biegłego, czasu rzeczywiście niezbędnego do wykonania zlecenia, akceptując wskazaną przez biegłego łączną liczbę 106 godzin czynności, w tym 6 godzin oględzin budynków, 30 godzin na pisanie 12 stronicowej opinii. Sąd Okręgowy powinien ocenić, czy taka ilość czasu była konieczna do wykonania zlecenia, zwłaszcza, że w punkcie 5 opinii „usterki budowlane” biegły wskazał, że na podstawie jedynie oględzin stwierdził występowanie usterek w szczególności postaci zawilgocenia, zacieków, rys, pęknięć, nieszczelności, a w punkcie 6 „Przyczyny powstania usterek” wskazał, że na tej podstawie, tj. na podstawie oględzin, przyczyną wystąpienia usterek jest nieprawidłowe wykonawstwo robót, tj. że przyczyna leży po stronie pozwanej. Zaznaczyć należy, że do takiej konkluzji biegłego doprowadziły jedynie oględziny. Mając na uwadze, że biegły nie wykonał badań, pomiarów, gdyż się na to nie powołuje, lecz jedynie oględziny i to tylko powierzchni w garażach, na tarasach, pomieszczeń gospodarczych piwnic, można mieć wątpliwości czy poświęcony przez biegłego czas zarówno na oględziny, jak również na sporządzenie 12 stronicowej opinii, która od stron 1 do 6 obejmuje stronę tytułową, spis treści, podstawy prawne i dokumentację techniczną opracowania, cel i zakres opracowania, opis budynków, spis opinii i protokołów zalegających w aktach sprawy, wymagał nakładu pracy i poświęcenia czasu jak to jest wyszczególnione w karcie pracy biegłego. To Sąd Okręgowy powinien ocenić, czy taka ilość czasu jest rzeczywiście niezbędna do wykonania

zlecenia, przy uwzględnieniu zakresu i stopnia skomplikowania przedmiotu opinii, ilości i rodzaju potrzebnych do jej sporządzenia czynności, zastosowanych metod, jak i obszerności samej opinii, ze zwróceniem uwagi na ilość samej treści merytorycznej. Nadto zauważyć należy, że choć biegły w opinii wskazuje, że poświęcił 7 godzin na analizę załączonej do akt opinii i oceny mykologicznej, to w żaden sposób nie odniósł się do kwestii jaka jest przyczyna rzekomej wilgoci w garażach, czy zawilgocenia mają postać usterek, jakie ewentualnie prace naprawcze są konieczne w celu ich usunięcia i jaki byłby koszt napraw. Powyższe może mieć wpływ na ocenę fachowości sporządzonej przez biegłego opinii a w konsekwencji na wysokość przyznanego wynagrodzenia, szczególnie wobec zakresu zarzutów do opinii.

Dokonanie powyższych rozważań jest w myśl powołanych powyższej przepisów niezbędne do prawidłowej oceny wniosku biegłego i ustalenia właściwej wysokości wynagrodzenia za sporządzoną przez niego opinię, zaś ich brak uniemożliwia kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, o czym orzekł jak w sentencji na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 4 k.p.c.